

Въ днешния бой се отличиха: капитанъ Планински, поручикъ Бозаджиевъ, поручикъ Недѣлчевъ, поручикъ Димитровъ Василь, поручикъ Войниковъ Руси, подпоручикъ Бояджиевъ, подпоручикъ Мухтаровъ, подпоручикъ Коларовъ (отъ 46-и полкъ) и младшия подофицеръ Комитовъ.

Загуби на полка. Офицери убити: 1) поручикъ Недѣлчевъ Никола, командиръ на 11 а рота, отъ гр. Ески-Джумая (Търговище). Приятъ и разговорливъ събеседникъ, той се грижеше за своите войници като майка. На 18 септемврий подъ барабанния огънь той поведе смѣло ротата си, за да подкрепи изнемогващите 13-а и 16-а роти. Единъ тежъкъ снарядъ го улучва и той пада, за да остави незаличимъ споменъ въ сърдцата на храбрите си войници; 2) поручикъ Димитровъ Василь, командиръ на 13-а рота, родомъ отъ Сливенъ. Храбъръ и скроменъ синъ на Отечество. Раняванъ въ буйната атака на в. Киселица на 3 октомврий 1915 год., раненъ втори път въ боя на 14 септемврий на Каймакчаланъ, той гледаше на стихията като на обикновено зрелище. На Метеризитѣ и подъ в. Шопа той водѣше подъ ураганния огънь на врага своите войници и ги наಸърчаваше. На 18 септемврий подъ силния барабаненъ огънь бранѣше храбро съ ротата си позицията. Макаръ и раненъ, той остана на поста си. Втора и трета рана събaryaтъ героя, но той намира още сили и въ агония и полуслънчание крепи храбреците отъ 13-а рота, докато съ последните му слова излиза и последната искра животъ; 3) поручикъ Войниковъ Руси, командиръ на 16-а рота, родомъ отъ гр. Карнобатъ. Следъ героични подвизи на Чеганъ и Шопа, на 18 септемврий при героичната отбрана на в. Каймакчаланъ въ най-големия разгаръ на боя падна убитъ отъ неприятелски снарядъ.

Ранени: офицерски кандидати: Желевъ Никола, Петровъ Добри и Стояновъ Цвѣтко.

Войници: убити 93, ранени 281, контузени 75, въ неизвестност 10, плени 1. А всичко загуби: 466.

Боятъ на 19 септемврий Положението на частите на 19 сутринята е следното: а) на в. Каймакчаланъ: дѣсенъ подчастъкъ капитанъ Планински съ 2-а, 15-а, 4-а и 10-а роти; лѣвъ подчастъкъ капитанъ Танчевъ съ 1/46-а дружина (3 роти); поддръжки: задъ дѣсния подчастъкъ 14-а рота, а задъ лѣвия 11/11-а, 13/11-а и 16/11-а роти съ много намаленъ съставъ. Вдѣсно отъ капитанъ Планински е съборната дружина отъ 56-и полкъ, подчинена на командира на бригадата. Задъ лѣвия подчастъкъ задъ скалитѣ е 4/33-а дружина, сѫщо подчинена на командира на бригадата; б) на Трите чуки — като бригадна поддръжка 2/11-а дружина; в) при в. 2368 — 1/11-а дружина; г) при к. 1881 — лѣвото странично прикритие.

Презъ нощта неприятельъ поддържа слабъ, но непрекъснатъ артилерийски, миненъ, бомбовъ, картеченъ и пущененъ огънь по в. Борисъ, което тормозѣше защитниците. Къмъ 2 часа мина въ настѫпление, но не съ оня устремъ, както презъ предния денъ. Патрулитѣ му и отдѣлни смѣлчаци стигнаха до втората отбранителна линия. Нашитѣ войници никакъ не стреляха. Това